

„אמנות הלוצית“ של רביעיית מועדון התיאטרון
- תן תן נוי -

טים שמדמו לנו כעצם בגרון.
מנה שלישית: דג פילה ברוטב תפוזים.
את הדג יש לטגן לזכר החמסינים ואת
התפוזים יש לסחוט לזכר המיסים שסוחטים
מאיתנו עד היום הזה. מנה אחרונה: עוגת
העצמאות והעשור ממולאת בפירות וסמלים.
הרכב העונה: שתי כוסות בורגול לזכר
הבורגול, שתי כפות שמן זית, סמל הנאומים
בכנסת. כף מיט לזכר המחסור במים ו'
מעט מלח לזכר הדמעות. לערבב וללוש
במערבל בטון, זכר לבנין הארץ, ולשים
הצידה למשך שתיים לזכר כל מה ששמו
הצידה למשך יותר משתיים. להוסיף תמי
ריס, לזכר כיבוש הנגב, תאנים לזכר בנות
ישראל הצנועות. להכניס לתנור ולמרוח
בלבניה מלמעלה. לקשט בפרורי לחם ולהי
גיש לתרנגולות ולאוזנים.

תן! תן! תן! נוץ! החלק השני של
התכנית מוביל את התיירים לשתי תצוגות.
האחת תצוגה אופנה בסעות המגבית, בה
מופיעים בזה אחר זה איכר ממושבות הברון
(הם לא התלבשו ככה, אבל אל תעשו
מזה עניינים). הטיפוס התנכ"י (יהודי יקר,
תבוא עליו בריכה), איש השומר, חלוץ
וחלוצה, והיהודי החדש.

התצוגה השנייה מראה את ישראל כמרכז
לאמנות הפלסטית: „ישראל היא ארץ הפיי
סול. זה אלפיים שנה שהיהודים לא עסקו
באמנות זאת. אתם יודעים למה? עד עכשיו
לא היתה ליהודים ארץ משלהם כדי להעמיד
בה פסלים. חוץ מזה תמיד רדפו אותם.
לך תברח עם פסל של 4 טון.“

כאן מציגה הרביעייה בגופותיה פסלים
ישראליים מקוריים: „פועל יהודי מחיפה —
תראו את האגרוף. הנה ההוכחה שהפועל
הזה מאורגן. תראו איך הוא נושא את עינו
אל האידיאל. מחכה למשכורת. אחות עמי
ליס — גם כן בחיפה. פסל האחד במאי —
למעשה היו הדמויות צריכות לשבר ולנתץ
את הכבלים, שבהם קשרה הבורגנות את
ידי הפועל, אך מחוסר תקציב נאלץ הפסל
לצמצם את שטח הבסיס ולכן נוצר הרושם
המטעה כאילו הפועלים לוחמים אחד בשני.
פסל האמהות — בחורה עומדת בגאון ומס'
ביבה ילדים. פסל האבהות — בחור עומד
בגאון ומסביבו ילדים.“

אחרי תצוגה כזאת מגיעים הארבעה לתכ'
לית השיגרתית: „מה טוב שבאתם לארץ
האבות / מיסודם של הקרן הקיימת /
כאן תקבלו בכבוד / כל עוד בלבבות /
תקוה גדולה להשקיע כאן פועמת. / לקרן
הפיתוח — תן תרומה! / היכל אנשי
הרוח — תן תרומה! קופת מלווה של אנד
— תן תרומה! לבית שימוש בנגב — תן
תרומה! לקרן הקרנות, תן תרומה! /
לקרן הקרנות תן תן תרומה / תן תן תן
תן תרומה / נוץ“

אחרי שהורו בהצלחה כזאת את הדרך
לתיירים בארץ, מתכננים ארבעת חברי ה'
רביעייה עצמם להפוך תיירים. הם מכינים
עתה תכנית בלועזית, כדי לנסוע ולהופיע
בעוד חצי שנה באולימפייה בפאריז. תכנית
אחרת, מורכבת מאישים באנגלית, יציגו
הארבעה בסיוור שהם מתכננים בארצות
הברית.

אמנות

בידור

מדריך לתייר

לפני שבועיים נכנס מאיר וייסגאל, יושב
ראש ועדת העשור, למועדון התיאטרון בתל'
אביב כדי לחזות בתכנית המוצגת בו. שעה
שכל הצופים התפקעו מצחוק ישב וייסגאל
מרצין וזועף. כעבור דקות מספר קם, עזב
את המקום ברוגז מופגן. התכנית שכה הר'
גיוה את וייסגאל וכה משעשעת את הצופים
בה מדי ערב, היתה סאטירה ביקורתית על
ישראל בשנת העשור, מבוצעת בידי רביעייה
המועדון (התיירים באים; סקסט: דן בן-אמוץ,
פזמונים: חיים חפר, עיבוד מוסיקלי: יוחנן
זראי, בימוי: יוסף מילוא). התכנית, השלי'
שית בתכניות הרביעיה, היא ללא ספק גם
המוצלחת שבה, מעמידה את רביעייה ה'
מועדון בשורה הראשונה של להקות ה'
בידור הישראליות.

הארבעה, מורה דרך ממשלתי (שמעון
בר), נהג תיירים (ראובן שפר), תורגמן
לצורך ושלא לצורך (גדעון זינגר), ואחד
מהחברה, ספקן, ציני ומפריע (יעקב בן'
סירה), מצליחים כבר מהרגע הראשון ליצור
מגע הדוק עם מאזיניהם. עונד להם בכך
ההומור הצבאי השחצני של האיש הראוי
ביותר להואר ההומוריסטן מסי 1 של יש'
ראל — דן בן-אמוץ: „יש פה איזה טוריסט
באולס? אתה שטן אתה לא טוריסט? אז
מה אתה בא לי פה עם חולצה אמריקאית?
ותוריד את הרגל מהשולחן אם אתה לא
טוריסט.“

ארוחה ישראלית. אחרי שהם מקב'
לים את פני התיירים בשיר המכס „כל
תייר אשר נכנס כאן / כמובן יצא שלם /
הוא השאיר את המכסן כאן / אבל לנו
הוא שילם, מובילים הארבעה את התיירים
לסיוור קצר בישראל. הם נותנים להם
שיעור קצר בעברית שימושית (Excuse
me, please! = אל תדחוף בבקשה
You are wrong, Sir! = לא. אתה בעצמך
משוגע All right = הכל ימינה) מדגי'
מים כיצד נשמע מחזה ישראלי מקורי
באוזני תיירים, מלמדים אותם כיצד להתנהג
במסעדה ישראלית:

„אם נכנסת לאכול באיוו מסעדה / אז
שב בצד ואל תפריע. כאן בעבודה / או
צא החוצה ותשתה בבקשת עסיס לימון /
הרי אתה רואה שהוא קורא את העתון.
/ לא להרגיז את המלצר / לא לשרת אותך
נוצר / אל תתלונן על השירות / כי
הוא חבר בהסתדרות.“

במסעדה מגישים לתיירים את ארוחת
העשור: „מנה ראשונה: לחם ממולא בפיי'
רורי מצות. הלחם מסמל את יגיע הכפיים
והמצות את החירות. יחד הם מסמלים את
החירות שלעתה לנו. ביגיע כפיים. מנה
שניה: מרק ירקות ועצם תרנגולת. סמל
לקיבוץ גלויות. העצם מסמלת את הברי'

היא מושכת!

הודות לשיניה
הלבנות והמוהירות..

היא משתמשת ב'

תיאדנט

משחת השיניים החדשה

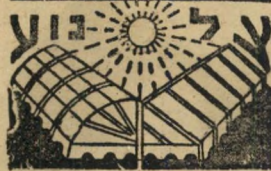
המכילה הייגלים (HYGLEAM):

יתר לובן, יתר ברקו

השתתף בחידון תיאדנט -

1000 ל" פרס ראשון

פרסים בכל אריזה

צל-נוע
סוככי שמש, גשם ושמשיות
מחירים נוחים

תל-אביב, רח' הרכבת 50
טל. 5909

שבוע אחרון לקבלת
כריכות „העולם הזה“

חלוקת כרכי „העולם הזה“,
אשר נמסרו על-ידי הקוראים
לכריכה, ותסתיים בשבוע הבא.
שעות החלוקה: 10 עד 1 לפני
הצהריים, 5 עד 7 אחר הצהריים,
בימי ראשון, שני וחמישי.

התיאטרון הקאמרי
פותח שערו בהצגת
הקיסר ג'ונס

